

[Poul Schlüter.]

Vi burde ikke have fastlagt udskrivningsprocenten, før der var sikkerhed for det kommunale skattetryk. Det ved vi den 1. oktober. Så er kommuner og amter færdige med arbejdet, og derfor burde vi have ventet til oktober, også fordi vi så kunne have afsluttet besparelsesarbejdet. Men nu er der lukket. Nu er der i realiteten sket en fastlåsning af udskrivningsprocenten til 91, og det må jeg også bedømme således, at der er lukket af for muligheden for reduktioner i de 91 i udskrivningsprocent i oktober, selv om det lykkes inden da at gennemføre større besparelser i statsbudgettet, end økonomiministeren regner med.

Vi har i udvalgsarbejdet haft mange samråd med økonomiministeren, og vi har stillet ham, så få dage der end har været til rådighed, en meget stor stak saglige spørgsmål, der vedrører statsfinanserne og statsudgifterne til næste år. Økonomiministerens linje har været ganske klar. Han har nægtet at drøfte detaljer omkring den ene milliard kr., han selv hidtil har opereret med i udgiftsreduktioner. En ting har vi dog fået konstateret, nemlig at man nu ikke længere kan tale om, at det er 1 milliard kr., han har i posen, det er kun omkring 898 mill. kr., og det ligger i, at en væsentlig del af det, man kalder besparelser, er planlagte takstforhøjelser. Det er jo ikke besparelser. Og så har man endda taget forbehold om, at nye takstforhøjelser kan komme på tale.

Vi har også konstateret, at de 700 mill. kr. godt og vel, som de nye udgifter, som flertallet her i salen gennemførte i fjor, skulle indbringe, vokser fantastisk og bliver til et beløb på godt 1.400 mill. kr. til næste år. Det er forklaringen på, at der, når nu landbrugsstøtten på 1.439 mill. kr. ved EF-tilslutningen falder væk, alligevel ingen lempelse bliver i det direkte statslige skattetryk. Og så har vi endda ingen garanti for, at S og SF ikke til næste år vil fortsætte linjen fra i fjor med nye udgiftsstigninger.

Når det ligger sådan, at økonomiministeren pure afviser at drøfte de besparelser, han ellers har snakket så meget om det sidste halve år, må vi andre selv prøve, om vi kan opstille udgiftsreduktioner, og det er blevet lettet noget for os igennem en række af de svar, vi har fået, selv om visse af dem først

er indløbet her til morgen kl. 8.30 umiddelbart før debatten. Vi vil gerne prøve selv. Hverken økonomiministeren eller vi andre kan nemlig nøjes med at afgive uspecificerede spareløfter. Vi må prøve at bygge op fra bunden og dokumentere, hvor der skal spares, også selv om det kan gøre ondt, og vi må indstille os på at tage den kritik og de øretæver, der følger med.

Men vi kan altså ikke, mener vi, bygge på økonomiministerens milliard. Vi har intet hørt om detaljer i den i det halve år, som er gået, siden den blev født. Den er i dette øjeblik ikke andet end luftsteg og vindfrikadeller.

Vi har selv søgt at opstille en række forslag til udgiftsreduktioner, og dem vil jeg gerne redegøre for og håber så, at økonomiministeren vil tage dem med i sin forberedelse af finanslovsforslaget.

Jeg skal først sige, at sammenlagt beløber de sig til 2.195 mill. kr., og de ligger på følgende hovedområder:

For det første foreslår det konservative folkeparti, at u-landsbistandens stigning reduceres med 50 pct. i de næste 4 år sammenlagt, men således, at halvdelen af den samlede besparelse tages straks, så der ikke bliver nogen stigning fra indeværende til næste finansår. Denne besparelse kommer oven i en allerede budgetteret besparelse, og den besparelse, som vi foreslår yderligere i året 1973-74, vil blive på 94 mill. kr. Det fører med sig, at udgifterne til u-landsbistand til næste år i kroner bliver de samme som i år.

Dernæst vil vi gerne foreslå, at vi tager fat på en omlægning af medicintilskuddene. Vi har jo en række notater fra tidligere sparedrøftelser, og hvis de lægges til grund, kan der spares 60 mill. kr., men på en sådan måde, at den livsvigtige medicin bliver billigere, og de større indkomster kommer gennem en fordyrelse — for det bliver det jo — af den mindre betydningsfulde medicin.

Så vil vi foreslå, at man gennemfører en effektivisering af opkrævningen af børnebidrag via kildeskatten. Herved vil der kunne spares 70 mill. kr.

Det næste punkt er at kræve højere deltagerbetaling ved fritidsundervisningen i overensstemmelse med den stilling, oppo-